

NEZÁVISLÝ TŘEBANŠKÝ OBČASNÍK

N A B Í D K A N N - KONEC "VARŠAVY"+++ MÁ TŘE-
BAŇ CO NABÍDNOUT?+++MORD U NÁS+++DOBŘÍ ČLOVĚK+++
PROGRAMY KIN+++SPORT+++RECENZE+++ČETBA NA POKRA-
ČOVÁNÍ+++DOBROU CHUŤ!...

POMŮŽETE...?

V minulém čísle NN jsme vás informovali o tom, že sobotou 27.7. se uzavře naše sbírka na zakoupení gama nože, který bude využíván pro speciální operace mozku. K tomuto datu jsme obdrželi celkem 1155 Kčs. Peníze ale zatím ještě na příslušné konto neodešleme, máme slíbené příspěvky od obecního úřadu a snad i třebanské organizace zahrádkářů. V obou případech musí výši daru projednat vedení. O definitivním uzavření sbírky a konečné vybrané sumě se samozřejmě dočtete v NN.

/mif/

Ahoóó! dočítá vodácké posílají z letní slapské přehrady Martina s Lenkou. Foto R. Tléskal

KONEC VARŠAVSKÉHO PAKTU - KONEC STUDENÉ VÁLKY

A ZAČÍNÁME ZNOVU

První červencový den se v Praze sešli vrcholní představitelé SSSR a států střední a východní Evropy, které tvořily tzv. Varšavskou smlouvu, aby za dobou její platnosti udělali definitivně tečku. Po odchodu sovětských voják je to v rozmezí třiceti dnů druhé památné výročí.

Hodnocení rozpadu Varšavské smlouvy, jejího založení i téměř čtyřicetileté existence ponechme historikům. My sami ji však můžeme hodnotit jako smlouvu vnucenou tehdejšími sovětským vedením svým satelitům s cílem docílit vítězství komunismu na celém světě.

Vzpomeneme jen na pětileté povstání v Maďarsku, Berlínskou a Karibakou krizi a ozbrojený vpád do Československa v roce 1968. V rámci tohoto pádu spatřila světlo světa tzv. Brežněvova doktrína o omezení suverenity smluvních stran. Docházelo ke kumulaci devizových prostředků zemí za úče-

lem organizování rozkladu západního světa, k podpoře tzv. národně-osvobozeneckého boje v Africe a Jižní Americe a jihovýchodní Asii. Výjimkou nebyly akce podporující terorismus a destabilizaci světa. Výši nákladů, kterými se zapojilo Československo, se už asi nikdy nedozvíme, tím spíš nám nikdo nic nevrátí. Je dobře si je ale stále uvědomovat, protože mimo známého hospodaření před listopadem 89 jsou tyto náklady nej důležitějším důvodem našeho dnešního špatného stavu. Veškeré peníze, které podniky vydělávaly, /Dokončení na straně 2/

Prý už si brzy nebudeme moci na nádraží koupit noviny. Je to pravda?

Jaroslava Chomátová, prodávačka ve stánku PNS na nádraží: "Pravda je, že ve stánku 31. srpna končím. PNS Beroun bude během podzimu privatizovat a co se stane potom, nevím. Doufám, že nádraží nebude bez novin dlouho!" /mif/

JAK TO VIDÍM JÁ

Také se vám občas stává, že otevřete popelnici v domnění, že je úplně prázdná a ono tomu tak není? Nám se to stalo již několikrát. Plně igelitové taška odpadků či zbytky víkendového menu nejsou ničím zvláštním. Zpočátku mne popadl vztek, ale později si uvědomím, že je lepší vyhodit odpadky do cizí popelnice, než je odnést tam, kam už vůbec nepatří. Tím výše uvedené jednání vůbec neobhajují. Spíše ironizují skutečnost, které nám všem dokazuje fakt, že se jeden k druhému neumíme chovat a že na prvním místě stále zůstává JÁ. J. Petříš

CO VY NA...

... to, že z nástěnky pravidelně mizí část našich novin s programem karlštejnského letního kina? Někdo si pokaždě prostě poslouží. Tedy: Neznámý narušivý kinosledovatel, stránky NN nejsou na vývěsce jen pro tebe. Je-li ti líto ani ne dyou korun za celý třebanský občasník, zastav se, program kina ti věnujeme. Neboj se, zůstane to mezi námi. Nástěnku už nech na pokoji. /mif/

A ZAČÍNÁME ZNOVU / DOKONČENÍ /

a nebylo jich mělo, se rozplynuly v bezedném pytlí Varšavského paktu. Stejně tak je dobře si připamatovat, že při skončení války jsme byli nejméně postiženou zemí. Měli jsme značné zásoby materiálu i zařízení. K modernizaci průmyslu bylo použito i zařízení

zbrojovek na území Čech a Moravy, pokud je Sověti neodvezli. Měli jsme kvalifikované dělníky i techniky a většina továren měla detailně připravený mírový program/něco jako strašidlo dneška - konverze/. Měli jsme také vynikající možnosti odbytu ve velké zničené Evropě, ale místo toho jsme začali s politikou. Konce už známe.

Jsem přesvědčen, že poslední komunistické vedení znalo situaci velmi dobře a jen bych rád věděl, jak dlouho bychom ještě náš život museli /nebo mohli/ žít, než by se vše zhroutilo. Proto si myslím, že byli velmi rádi, že se mohli v pokoji uklidit do bezpečí a vyprávět nám, co hrozného nás čeká bez toho, že oni sami nás do tohoto stavu přivedli.

Tím ovšem samozřejmě nehodlám naříkat, ale byl bych rád, aby si každý z nás upřímně přiznal, co všechno ty dvě smlouvy, zrušené v červnu resp. červenci, pro nás znamenaly. Že to je definitivní tečka za posledními čtyřiceti třemi roky a že další vývoj našeho státu a naší životní úrovně bude záležet jen a jen na nás a na naší práci. Jiří Novák

POJĎTE TAKÉ

ODS Řevnice pořádá 24. srpna 1991 v Lesním divadle v Řevnicích MINIPORTU. Zván je každý, kdo umí hrát na nějaký hudební nástroj a má rád hezké písničky. Hudebníci a písničkáři se mohou hlásit osobně nebo písemně v MěKS Řevnice. Zisk bude využit pro účely města Řevnic. /L.S./

SLOVO STAROSTY

Znovu upozorňuji na možnost přihlíšek zájemců o výuku jazyků, které bude probíhat od září letošního roku /viz. NN č. 13 a 14/91/.

V průběhu měsíce srpna, nejlépe v druhé polovině, budou na OÚ k vyvednutí smlouvy pro uživatele služeb odvozu domácnostního odpadu. Současně budou k dispozici dotazníky na průzkum zájmu o přípojku plynu. V dotazníku budou zaznamenány provozní náklady v současných cenových relacích. Při rozhodování zvažujte budoucnost využívání tohoto topného média, možnost ozdravení ovzduší a celkového zlepšení životního prostředí v naší obci. Stejnou problematiku se budou zabývat občané Řevnic, Letů, Dobřichovic a dalších obcí, které se budou na stavbě řevnické odbočky plynovodu podílet.

Pro přehled bychom rádi, kdyby se vyjádřili všichni majitelé bytů a rodinných domků a to jak o kladném, tak i o záporném rozhodnutí. V zájmu zajištění dalšího plynulého průběhu prací je konečným termínem pro navrácení dotazníků /vyjádření/ 15. září 1991. Josef Doubek, starosta

Josef Doubek

SONDA CELKEM ÚSPĚŠNÁ

Je léto. Doba výletů, dovolených a rekreací. Právě v tento čas si člověk více než jindy všimá kvality služeb /zejména v oblasti stravování/ v místě, kde se právě nachází. Zkusme se projít naší obcí a přesvědčit se, jaké služby může Třebaně náhodným návštěvníkům či stálým rekreačním nabídnout.

SD ROUBAL A DCERA

1/ Večeřka, která si na nepřízen kupujících nemůže stěžovat

2/ Vinárna, jejíchž služeb v létě využívá stále více návštěvníků

3/ Provizorně otevřený výčep, který neotevřít by bylo v parném létě pro podnikatele dost nešťastným řešením - je také plně využíván. Chtěl bych vyzdvihnout pružnost SD, který zařadil do svých služeb vaření obědů za velmi přijatelné ceny. Tuto skutečnost si pochvaluje mnoho lidí, kteří SD navštívili.

RESTAURACE NA OSTROVĚ

Vyhledávaná restaurace pro své prostředí a atmosféru. Nabídka: teplá jídla, mražené výrobky, alko i nealkoholické nápoje, pivo.

V tomto případě se o spokojenosti zákazníků nedá tak jednoznačně mluvit. Je to prostě provozovna, která má své příznivce, ale také odpůrce. Pravdou však je, že v dřívějších letech praskala v sezóně hospůdka ve švech. O letošku to tvrdit nemůžeme. Jestli je příčinou pouze zdražení cen, tot otázka.

POHOSTINSTVÍ U KAPLIČKY

Klasická vesnická hospůdka, které se o snížení stavu zákazníků snad bát nemusí. Služby a nabídka jsou zde v rámci cenové skupiny na slušné úrovni.

RESTAURACE NA NÁDRAŽÍ

Čeká na své znovuotevření. Necháme se překvapit.

SAMOBSLUHA JEDNOTY

Zůstává na své úrovni. Jen zvolna můžeme očeká-

vat zlepšení, které nezáleží ani tak na zaměstnancích provozovny, jako na výše zmíněné organizaci.

Plně využíván je prodej mléčných výrobků a piva v rekreačním domku paní Modlitbové/u transformátoru/. Přivítali jej jistě nejen chataři, kteří jej nejvíce využívají.

Dochužel naši obci již delší dobu žalostně chybí prodejna masa a uzenin. Věříme, že se situace co nevidětlepší.

Tak co říkáte, jak na tom jsme, dobře nebo špatně? Já si myslím, že to je docela dobré, i když netvrdím, že není, co zlepšovat. Jenom se po zkušenostech z jiných míst domnívám, že Zadní Třebaně může kromě pěkné přírody v létě nabídnout i služby, které k dobré rekreaci a pohodě patří.

Jiří Petříš

Klasická vesnická hospůdka - HOSTINEC U KAPLIČKY Foto KN J. Malý

Kolik obyvatel Zadní Třebaně se už u vás zaregistrovalo jako soukromí podnikatelé?

Marie Nikodýmová, vedoucí drobných provozoven:

"Registrace soukromých podnikatelů neprovádíme my. Na základě žádosti je po předložení výpisu z rejstříku trestů, dokladu o odborné kvalifikaci, resp. způsobilosti a po zaplacení správního poplatku ve výši 120 Kčs vystavuje živnostenský referát Okresního úřadu v Berouně. Odtud nám posílají pouze Rozhodnutí o registraci. V současné době je v naší obci registrováno 70 soukromých podnikatelů." /mif/

DOBŘÝ ČLOVĚK...

Padl soumrak. Konáři začínají zle dotírat a unavené těla se jen těžko brání organizovaným náletům tohoto nepřijemného hmyzu. Kam ačkoliv nlevu? Na louku? Do lesa? Nesmysl. Všude nás najdou a odporným bzukotem zvolna přivedou do zoufalství. Boucháme na vrata starého mlýna. Je deset hodin večer a naděje na úspěch je minimální, zejména po tom, co slyšíme divoký peří štěkot. Po chvíli nás zve dovnitř paní mlynářka a ukládá nás na seno do stodoly. Inaveni uléháme a vděčně blahopřejíme té dobré ženě, které nás mohla s ledovým klidem odmítnout. Inu, dobrý člověk ještě žije. /Mák/

P.S.: Stalo se 22.7.1991 M. Frýdlovi a J. Petříšovi, když hledali zbytek IMPULSU na Lužnici.

P. P.S.: Nenašli ho!

VRAŽDA NA VSI

K roku 1908 je zapsána zpráva o velké tragédii, k níž došlo při stavbě druhé koleje dráhy Praha-Plzeň.

Písek na podsypávání pražců se bral z pískoviště, které se nacházelo v místech dnešních čp. 52 - 57. Sedlák František Srba prodal tento písek dráze za 500 rakouských korun. Skrývkovou nlinu tu házeli do vytěžené jámy, a tak se tu vytvořila těžební stěna přes tři metry vysoké. V lednu při chumelenici s deštěm se pod ní ukryli tři dělníci a stěna se na ně zřítla. František Strejček ze Svinař, 51 rok starý, a teprve šestnáctiletý Václav Kařízek ze Bělče zahynuli. Třetí, dnes už neznámý, včas uskočil. V tomto písku se nacházely skrčené kostry a zbytky praděvné keramiky. Vše je uloženo v Národním muzeu v Praze.

Pak přišla světová válka. Ze Zadní Třebaně, které tehdy měla mélo přes 200 obyvatel, padlo osm mužů - Josef Holcát, Karel Tomek, František Duha, Václav Kadlec, Josef Strejček, Stanislav Krotíl, Antonín Hušner a Josef Vrátný. Jeho případ byl nejtragičtější. Matka mu brzy ovdověla a sama vychovávala šest dětí. Josef byl z nich nejstarší. V době otcovy smrti mu bylo teprve deset let. Matka vydělávala práci u sedláků za 1 den 80 haléřů - korunu rakouskou. Josef se vyučil ševcem a v osmnácti letech začal vydělávat, a tak matce pomáhal. Po 2 letech byl povolán na vojnu, poslán na frontu a tam krátce nato zahynul.

V roce 1925 došlo v katastru naší obce k úkladné vraždě. Stalo se to na cestě do Bělče tak zvaným "novým úvozem"

/přes Očkov/. Téměř denně tu chodila se zbožím, potravinami, hokynářka z Letů, paní Sedláková a s ní občas i její 24 let stará dcera, svobodná, Jaroslava. Toho dne šla dívka sama a potkala bělečského, osmnáct let starého tovaryše Karla Grubnera. Ten ji nejprve pozdravil a pak ji zezadu udeřil kamenem do hlavy. Když padla, tloukl ji děl kamenem do hlavy, až se mu zdálo, že je mrtvá. Pak jí ukradl tašku s penězi - 283, 50 Kč. Dívka se ale probrala a doplížila se až k čp. 64. To byl tehdy z této strany první dům v obci. Tam ji ošetřili a dopravili do Prahy do nemocnice. Ještě ve Třebani celou událost vyličila četníkům z Litně a ti pak Grubnera týž den zatkli. Dívka však zemřela v nemocnici na tetanus a Grubner byl odsouzen do žaláře na patnáct let.

Ing. Arnošt Tuček

31.7. HRACÍ SKŘÍŇKA /USA/
1.8. ZLATÉ DÍTĚ /USA/
2.8. MOUCHA /USA/
3.a4.8. RAMBO I /USA/
5.8. VÁZENÍ PŘÁTELE, ANO
6.8. ZBĚSILOST V SRDCI
7.8. KRONIKA OHLÁŠENÉ SMRTI /IT+FR/
8.8. MAGICKÁ HLUBINA /FR/

Začátek 21.15 hodin.

9.8. GLORY /USA/
10.a11.8. HVĚZDNÉ VÁLKY
12.8. ŠEHREZÁDA A GENTLEMAN /FR/
13.8. SCHOZKA NASLEPO
14.8. STARMAN /USA/
15.8. FANTOM AMSTERODAMU

Začátek 21.00 hodin.

KINO ŘEVNICE

31.7.a1.8. ŘIDIČ SLEČNY DAISY /USA/
2.a3.8. ŠEHREZÁDA A GENTLEMAN /FR/
3.8. 17.30 ROLLING STONES /USA/
5.a6.8. JÁ, TRUHLIVÝ BOH /CR/
7.a8.8. HVĚZDNÉ VÁLKY /US
9.a10.8. ORLOVÉ PŘÁVA /US/
10.8. 17.30 BLEDÝ JEZDEC
12.a13.8. TAK MĚ RADŠI ZABIJ, POLDO /PR/
14.a15.8. KDOPAK TO MLUVÍ /USA/

Zač.předst. 20.00 hodin.

My jsme sbor... Družstvo třebanských hasičů, které nás před nedávnem reprezentovalo při velkém cvičení v Řevnicích.

Foto R. Tláškal

Fotbalové družstvo OZT obsadilo na svinářském turnaji v malé kopané v konkurenci osmi celků druhé místo za vítěznou Litní, třetí skončily Všeradice. /mf/

SEZÓNA 90/91 ODD. KOPANÉ

B-MUŽSTVO

B-mužstvo skončilo v letošní sezoně ve čtvrté třídě na devátém místě. Z 24 zápasů získalo při sedmi vítězstvích, pěti remízách a 12 porážkách devatenáct bodů. V jarní části vybojovalo pouze 9 bodů. Na jaře po úvodních dvou prohrách následovala série čtyř vítězství a jedné remízy, avšak závěr sezony dohrálo mužstvo v naprostém útlumu a posledních pět zápasů ztratilo s hrozivým skóre 8:20.

Na jaře nastupovala většinou tato sestava: Procházka R. - Soukup J., Machač, Břížďala, Soukup D. - Stříbrný, Palek, Veselý T. - Veselý J., Kozák, Kahoun. Střídavě se objevovali ještě T. Krbec, Pappoušek, Eliášek a mladíci Smolík, Pazdera, Bárta a Růžička. Je dobře, že se dorostenci pomalu začínají prosazovat, B-tým potřebuje nutně svoji hru zrychlit.

Nejllepší střelci sezóny: Kozák /12/, Kahoun /4/, Palek /4/, Pappoušek /4/. Ostudou se skončilo na jaře utkání v Lučích, kde naši prohráli 2:8 s mužstvem, které ještě před dvěma roky patřilo k nejslabším a omluvou nemůže být ani zoufalý stav tamního hřiště a jeho velmi malé rozměry.

B-mužstvo bude muset v příští sezoně přidat, aby se mohlo vyskytovat v horní polovině tabulky. Jiří Kahoun

JADERNÉ DĚDICTVÍ

Vyjeli jsme s kolegou Petříšem kolmo na jih Čech. Proč a jak jsme tam dopadli, o tom viz. Dobrý člověk... Já chci psát o něčem jiném. Chci psát o tom, jak se mi zničehonic zatmělo před očima, o tom, jak jsem měl vztek a bylo mi na nic.

Viděl jsem přízrak, apokalyptické zjevení. Temelín se to jmenuje. Nebo také JETE, jak nám ji tu zanechala ve zkratkách MADE IN OST si libující soudruhovětina. Čtyři vyhrzlé krátery odpařovací věží nad městečkem Týn nad Vltavou, nad městečkem s překrásným náměstím a vorařskou historií, komíny a baráky a silnice a dráty - zase kus kraje na věky zničeného. Vloni jsem někde napsal, že Gabčíkovo, Temelín, Jaslovské Bohunice, VSŽ Kočice, Slovnaft a jim podobné skvosty nám tu zůstaly jako pomníky budování rozvinutého jánevimčeho. Trvám na tom. Jen dočívám, že už vím čeho. A lituji, že slovenské snahy o samostatnost nedešly naplnění už za první republiky /Nejapíš proto, že tehdy a ještě hodně dlouho potom o podobných snahách nemohlo být ani řeči/. Do malých Čech by se snad tak veliký bordel jako je socialismus, potažmo komunismus, opravdu nemohl vejít.

Nemá smysl rekapitulovat, jaké spory se vedly o soudruhy prosazovaný "jaderný program". A že se vedly, o tom jsem se přesvědčil osobně. Když už svět odhalil a definoval všechny klady a hlavně zápory jaderných elektráren a přestal je namozet stavět, ÚV KSČ přijal usnesení o výstavbě atomových komplexů v každém z osmi /nepočítaje Prahu a Bratislavu/ československých krajů. Odborníci neuspěli ani s prosazením průzračnějších

a lehčích typů úspěšně ožkoušených ve Francii. V mrnavém Československu se zkrátka budou stavět sovětské giganty VVR. Konec diskusí. Tečka.

Ve Středočeském kraji se podle tehdy dostupných kusých informací jaderná měla stavět v lokalitách Mělník nebo Mníšek nebo Měňany nebo Liten. Tak, to, co nás dnes nechává v bohorovném klidu, mohlo být najednou - doslova - smrtelně blízko. Vše bychom měli z první ruky. Binec okolo stavby, příliv lidí, komplikace, problémy, zničené životní prostředí, permanentní nebezpečí kolapsu řídicích a zabezpečovacích systémů. Protože: šoty IV agitek typu "Práce v jaderné elektrárně je 30x /nebo kolikrát?/ bezpečnější, než cesta do zaměstnání definitivně pomínuly s černobylskou katastrofou.

A pak jsme soudruhům zacinkali. Važme si toho, že u Litně ani jinde žádný hrůzu nahánějící kolos nebude. Važme si toho a zkusme pochopit Pakušský, kteří se bojí Temelína. Vždyť my bychom se měli bát taky - do jižních Čech to od nás zase tak daleko není. Milošlav Frýdl

KINO LITĚŇ

3.8. POMSTA /USA/
7.8. NĚCO DIVOKÉHO /USA/
10.8. SCHŮZKA NA SLEPO/US
14.8. KDOPAK TO MEUVÍ/USA
Zač.předst. 18.00 hodin.

Píše se rok 1863 a Amerika se jen nesnadno vzpomíná na první končící války Severu proti Jihu...
 Takto začíná americký velkoformát debutujícího režiséra Kevina Costnera **TANEC S VÍTKY**. Naši distributoři si posměšně pousmáli a uvedení tohoto filmu natočeného v roce 1990 a vybraného do roku později sešití **Decery**. Čip si začínající autor získal přiznan kritiči, odborníků a hlavně diváků? Proč je tento film hitem roku? Jaké poselství je v něm ukryto?

Hlavní hrdina John Dunbar /Costner/ se za jedné z posledních bitov války proslaví a dostane příležitost k přeložení dle vlastního výběru. Odjíždí do opuštěné pevnosti na hranicích s indiánským územím. První dny zjišťuje důvody nepřítomnosti posádky, až objeví mrtvoly pobitých vojáků. Rozhodne se však zůstat a dny tráví úklidem a obcházením okolí. Brzy se o jeho existenci začínají zajímat Indiáni, příslušníci místního kmene Siouxů. Poručík místo boje zvolí vyjednávání a sblížení s kmenem. Vzájemná důvěra vyvrcholí ve chvíli, kdy poručík pomůže při lovu bizonů Indiánům a jednomu z dramatických okamžiků zachrání život. Nové přátelství se prohlubuje a Dunbar začíná hledat své místo mezi Indiány nastálo. Stále více si on i příslušníci kmene uvědomují vztahy, jež mezi nimi vznikly, vztahy pro tuto dobu neobvyklé. Poručík nyní již s novými indiánskými jmény Tančí a Vlky se rozhodne zůstat u kmene v okamžiku, kdy posádka dosud nepoznaná - lésku k Zemi. Je jí dívka bělošského původu Stojí s přetím /M. McDonellová/, která u kmene vyrůstala. Film by mohl v tomto okamžiku končit. Ten, který chtěl na začátku vyprávění zemřít, necházi nový svět života, domov a přátele. Lčení šťastných chvílí novozemšťů se mísí s překrásnou scénérií Jižní Dakoty. Východ a západ slunce, nekonečné dlouhé stezi, kanony a blankytně modrá voda řek, to vše by mohlo vyústit v konečný happyend. Příběh však pokračuje. Snad proto, že autor chtěl ukázat dva různé druhy civilizace, které nikdy nenašly společnou cestu.

Kmen odchází silovst do hor a Tančí s vlky se chce vrátit pro zápisník do pevnosti. Loučí se slovy: "... musím pro něj, je tam má minulost." V tu chvíli jakoby zaváhá, jakoby chtěl vrátit čas do dob, kdy byl mezi bílými. Vrací se do pevnosti, je zajat vojáky, bit a odvězen k odsouzení. V tu chvíli si John Dunbar jasně uvědomí své místo a začne žít vnitřně i na veřejnosti jako Tančí s vlky, příslušník kmene Siouxů. Indiánští přátelé jej osvobozují a odvázejí zpět. Odcházi se svou manželkou od kmene, protože na něj nechce uvrhnout zlobu bílých.
 Tak končí tříhodinový pobyt diváka mezi Indiány. Autor předlohy Michael Blake i režisér chtěli předat nejen dokument o krácné přírodě, nejen vyprávění o milostném vztahu dvou lidí o přátelství, ale chtěli nám předat to, čemu se po stáletí bělochů tolik bránil a čeho nyní tolik lituje - totiž soužití člověka s přírodou, soužití všech obyvatel Země bez rozdílu rasy a národnosti, potřebu toho, aby si každý uvědomil nutnost přátelství a lásky.

Vladimíra Svitáková
 Vilém Sedivý

Dokud bude žít Počkalí aneb komedie F.Šamberka a K.Hgšlera **POČKALÁK** v řevnicko-třebanském poselství.
 Foto R.Tléskal

DOBROU CHUŤ I

Milule jáno vám nabídlí ovoce: pochoutku pro dospělé a protože je loba jahod, borůvek, meruněk, zlatance ještě u nich. Dnes si můžete pochutnat na specialitě z "babiččina receptáře", vhodné pro dámské pohostění i pro slavnostní chvíle.

SMÁŽENÉ MERUŇKY

Zralé, ale ještě tvrdé meruňky rozkrojíme na polovinu, vyjmeeme cukrem a necháme asi hodinu odpočinout. Mezitím si připravíme těstíčko, které musí být hustější než na palačinky, aby se na merunkách udrželo:
 300 g polohrubé mouky
 2 lžíce oleje
 1 lžíce bílého vína
 2 lžíce cukru
 špetka soli
 Do těsta nakonec přidáme tuhý snít a zlehka promícháme /asi ze 2 - 4 bílků, dle množství meruněk/. Pálky meruněk napichujeme na vidličku, namočíme do těsta a dozlatova osmažíme. Teplé posypeme cukrem, můžeme ozdobit šlehačkou. Stejným způsobem je možno zpracovat švestky, broskve a třešně.
DOBROU CHUŤ!
 Stanislava Jindáčková

NAŠE NOVINY - druhý ročník nezávislého třebanského občasníku. Řídí redakční rada - M.Kloubková, Ing.A.Tuček, J.Malý, J.Petříš, rediguje M.Frydl. /26729 Zadní Třebau 96/. Jazykové lektorka E.Malá tisk Cevasytém Radotín. Registrováno OK OÚ pod číslem 320200990. Uzávěrka čísla 28.šervence 91.

ŠETBA NA POKRAČOVÁNÍ VI/

KAREL TĚMA - Jak se hlodal utopený kamarád

"Kdo?," leká se starý přivozník a nastavil by s chutí třetí ucho, kdyby jaké ještě měl v zásobě.
 "Vy ho sice budete znát," křičí nyní jeden přes druhého, "Brousil nebo pandrhole, náš kamarád." "Starý Štěpán potřásl hlavou, jakoby se nemoh upamatovat.
 "Nepadal na pravou nohu!," houkal mládek znova.
 "Tak ten?," sepal v údivu ruce náš natvrdlý parkos. "A chudák!"
 "Uhaže nám ho pomoc hledat, strejčku," vybízel nyní co hlava měl stárek.
 "No, jak Pánbůh den dá," přikyvovoval dobrý Štěpán, "kdepak se to stalo?"
 Řekli mu, kde, popřáli mu šťastnou dobrou noc a vraceli se rozdíleni do mlýna. Tentokrát dlouho nikdo nezohli usnout; "škode hol," ozvalo se přes tu chvíli brzy z toho, brzy z onoho kouta, a zase se znova zapalovaly týčky a znova se vzpomínalo, jaký to byl sice lehkovešný pasažér, ale také z gruntu dobrý kamarád, ten Brousil. Mepadal stále jen vzlykal: "A já mu to předpovídai. Já ho varoval!"
 Zatím si starý Štěpán ve své boudě na přivoze dobře schrupnul a jedva aluničko od řevnické strany pošalo se na svět hrabat, už byl vzhřtu a už odvězal zvolna pramici a po vodě s ní ke mlýnu, aby hledal toho nebožtíka. Věděl, že ze to od mlynářské chasy kápne trochu mouky na placky a krom toho ještě od pana otce na nějakou tu sklenku "patálie". Hledě pozorně už nějakou chvíli, štěrá billem pilně pod kaše na pravém břehu, kde se to neštěstí mělo přihodit, když tu si povšimne, jak z protějščího břehu, z outrova, nen jeden z mlynářských živě kývá a nepochybně taky volá. Doplaví se tedy k němu a nastavuje ucho. Mlynářský přískokí do pramice a pté se ho, co že tu hledí?
 "Nu co, toho utopeného."
 "Kde se utopil?," žasne mlynářský.
 Štěpán na něj vyvalí oči: "A to jste pěkný ospala kamarád,když to ani nevíte! Nepadal, chudák, dnes po půlnoci!"

/Pokračování/